

BIBLIA

— to jest —

Księgi Starego Testamentu

Przekład Księdza Jakuba Wujka z 1599 roku

Wydanie zmodernizowane

Warszawa 2025

ZapomnianaBiblia.pl

✦ PRÓBKA BEZPŁATNA ✦

BIBLIA

— to jest —

Księgi Starego Testamentu

Przekład Księdza Jakuba Wujka z 1599 roku

Wydanie zmodernizowane

Warszawa 2025

ZapomnianaBiblia.pl

◆ PRÓBKA BEZPŁATNA ◆

STARY TESTAMENT

Próbka E-Book'a

Przekład

Księdza Jakuba Wujka

Towarzystwa Jezusowego

KRAKÓW 1599

Na podstawie wydań z lat

1838–1923

*z przywróconym pełnym kanonem katolickim 46 ksiąg
i wprowadzeniami do ksiąg autorstwa ks. Wujka*

To jest bezpłatna próbka

Zawiera: Słowo od Redaktora oraz Księgę Rodzaju
rozdziały 1–4

Pełna wersja Starego Testamentu zawiera 46 ksiąg
w tym księgi deuterokanoniczne.

Zapraszamy na ZapomnianaBiblia.pl

Redakcja i opracowanie
Jan Rogulski

ZAPOMNIANABIBLIA.PL

© 2025 ZapomnianaBiblia.pl

Słowo od Redaktora

Oddaję w ręce czytelników i słuchaczy pierwszą część Pisma Świętego w przekładzie księdza Jakuba Wujka — Stary Testament. Jest to epokowy katolicki przekład Biblii na język polski, który przez 367 lat (1599–1965) kształtował duchowość i język polskich wiernych. Współcześni nazywali Wujka „Semicicero Polonus” — pół-Cyceronem polskim — uznając za jednego z najwybitniejszych pisarzy epoki. Jego przekład wprowadził do polszczyzny setki frazeologizmów funkcjonujących do dziś: „głos wołającego na pustyni”, „zakazany owoc”, „wieża Babel”, „alfa i omega”, „nie samym chlebem żyje człowiek” czy „a Słowo Ciałem się stało”.

Niniejsze wydanie audiobookowe i E-Book'owe stanowi połączenie trzech historycznych edycji. Podstawę tekstu biblijnego stanowi wydanie z 1923 roku, opublikowane przez Brytyjskie i Zagraniczne Towarzystwo Biblijne. Posługuje się ono zmodernizowaną ortografią, zawiera jednak jedynie 39 ksiąg Starego Testamentu według kanonu protestanckiego, celowo pomijając księgi deuterokanoniczne uznawane przez Kościół katolicki.

Dopiero sięgnięcie do wydania lwowskiego z lat 1839–1840, wydanego nakładem Jabłońskiego i Syna, pozwoliło

przywrócić pełny katolicki kanon 46 ksiąg Starego Testamentu, obejmujący Księgę Tobiasza, Judyty, Mądrości, Syracha, Barucha, obie Księgi Machabejskie oraz deuterokanoniczne dodatki do Księgi Daniela (Pieśń Trzech Młodzieńców, Historię Zuzanny oraz Historię Bela i Smoka).

Trzecim źródłem jest wydanie lipskie z 1838 roku, opublikowane nakładem Baumgaertnera, z którego zaczerpnięto wprowadzenia do ksiąg biblijnych oraz przedśłowia do rozdziałów autorstwa księdza Wujka. Te cenne elementy aparatu redakcyjnego pozwalają na pogłębienie zrozumienia tekstu i dodają kontekstu do sposobu, w jaki dane fragmenty znalazły się w tejże Biblii.

Uwaga dla czytelników wydania E-Book'owego: Na końcu niniejszego tomu zamieszczono dodatkowo Modlitwę Manassesesa oraz Trzecią i Czwartą Księgę Ezdrasza. Teksty te, choć obecne w historycznych wydaniach Biblii Wujka, nie wchodziły w skład katolickiego kanonu biblijnego i zostały włączone jako materiał uzupełniający o wartości historycznej i duchowej.

Podjąłem się tego projektu, aby popularyzować dostępne nam metody odnajdywania na nowo pereł języka polskiego, kultury i moralności Polek i Polaków. Mam nadzieję, że wszyscy

czytelnicy i słuchacze odnajdą coś dla siebie i że bliższe stanie im się zrozumienie źródeł tego, kim jesteśmy.

Praca redakcyjna obejmowała modernizację ortografii dziewiętnastowiecznej do współczesnych standardów, usunięcie numerów wersów oraz odsyłaczy biblijnych (takich jak „Hebr. 1. w. 8.”), które służą głównie bardzo starannym czytelnikom tekstu pisanego, lecz zakłócają płynność słuchania i czytania dla przyjemności. Rozwinięto także skróty i uproszczono wprowadzenia bibliograficzne. Wszystkie te zabiegi miały jeden cel: umożliwić czytelnikowi i słuchaczowi pełne zanurzenie się w tekście biblijnym bez rozprasających elementów aparatu naukowego.

W niniejszej części zawarte jest przedślowie o „Przygotowaniu do pożytecznego czytania”, które zdecydowanie polecam każdemu, kto chce w pełni czerpać z tego pięknego dzieła.

Zachowano archaizmy i podniosły styl charakterystyczny dla przekładu Wujka — te cechy stanowią o jego literackiej i duchowej wartości, odróżniając go od współczesnych przekładów. Ponieważ jest to mój pierwszy projekt tego rodzaju, w wielu miejscach na pewno pojawiają się błędy i pominięcia, za co z góry przepraszam. Jedyne, co mogę obiecać, to że w miarę czasu będę starał się poprawiać formę tego, co chciał przekazać ksiądz Wujek.

W stworzeniu tego wydania zostało wykorzystanych wiele narzędzi automatyzujących proces modernizacji, edycji, a także czytania tekstu. Mimo najdokładniejszych starań narzędzia te (tak jak oko i ręka ludzka) nie są idealne i błędy w uwspółcześnianiu oraz przesłaniu tekstu na pewno się zdarzają. Wynika to nie tylko z błędów samego procesu, ale często także z błędów materiałów źródłowych. Z góry przepraszam za te błędy i zachęcam czytelników i słuchaczy do zgłaszania takowych.

Szczególne podziękowania moim rodzicom za wytrwałość i zrozumienie we wspieraniu nowych projektów.

Mam nadzieję, że ten projekt przybliży rodakom nie tylko możliwości nowych technologii, ale także odsłoni na nowo piękno kultury polskiej i naszej historii.

Teksty źródłowe pochodzą z materiałów znajdujących się w domenie publicznej.

Dziękuję,

Redaktor: Jan Rogulski

Warszawa, 2025

KSIĘGI GENESIS – Księga Rodzaju

Księgi te od Siedemdziesięciu Tłumaczy Greckim słowem Genesis, to jest Rodzaj, albo księgi Rodzaju, są nazwane, iż się w nich opisuje stworzenie, a jakobi narodzenie świata, i początek i rozrodzenie tak rodzaju ludzkiego, jako i innych wszystkich rzeczy. Żydzi je swoim obyczajem Bereszith, od pierwszego tychże ksiąg słowa, zowią. Bo Bereszith znaczy, na początku. Mają te księgi w sobie historię dwu tysięcy trzech set i dziewięciu lat: to jest, od początku świata aż do śmierci Józefowej, co się działo w kościele Bożim za czasu Patriarchów, Adama, Noego, Abrahama, Izaaka, Jakoba, i Józefa: których żywoty szeroko opisują. Z tych ksiąg Apostołowie i sam Pan Christus w Nowym Testamencie dwadzieścia i siedem świadectw tymi słowy przywodzą: a świadectw podobnych przez osiem i trzydzieści.

Rozdział 1

O świata stworzeniu, rzeczy stworzonych różności, i ozdobie; o stanie człowieka, któremu Bóg poddał wszystko, co stworzył.

¹ Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię.

² A ziemia była pusta i próżna: i ciemności były nad głębokością: a Duch Boży unaszał się nad wodami.

³ I rzekł Bóg: Niech się stanie światłość: i stała się światłość.

⁴ I ujrzał Bóg światłość, że była dobra: i przedzielił światłość od ciemności.

⁵ I nazwał światłość Dniem, a ciemność Nocą. I stał się wieczór i zaranek, dzień jeden.

⁶ I rzekł Bóg: Niech się stanie utwierdzenie między wodami, a niech przedzieli wody od wód.

⁷ I uczynił Bóg utwierdzenie, i przedzielił wody, które były pod utwierdzeniem, od tych, które były nad utwierdzeniem. I stało się tak.

⁸ I nazwał Bóg utwierdzenie Niebem. I był wieczór i zaranek, dzień wtóry.

⁹ Potem rzekł Bóg: Niech się zbiorą wody, które są pod niebem, na jedno miejsce: a niech się ukáže sucha. I stało się tak.

¹⁰ I nazwał Bóg suchą, Ziemią: a zebranie wód przezwał Morzem. I widział Bóg, że było dobre.

¹¹ I rzekł: Niech zrodzi ziemia ziele zielone, i dawające nasienie: i drzewo rodzajne, owoc czyniące według rodzaju

swego, któregoby nasienie było w samym sobie na ziemi. I stało się tak.

12 I zrodziła ziemia ziele zielone, i dawające nasienie według rodzaju swego: i drzewo czyniące owoc, i mając każde z nich nasienie według rodzaju swego. I widział Bóg, że było dobre.

13 I stał się wieczór i zaranek, dzień trzeci.

14 I rzekł Bóg: Niech się staną światła na utwierdzeniu nieba, a niech dzielą dzień od nocy: i niech będą na znaki, i czasy, i dni i lata:

15 Aby świeciły na utwierdzeniu nieba, a oświecały ziemię. I stało się tak.

16 I uczynił Bóg dwa światła wielkie: światło większe, aby rządziło dzień, i światło mniejsze, aby rządziło noc: i gwiazdy.

17 I postawił je na utwierdzeniu nieba, aby świeciły nad ziemią:

18 Żeby rządziły dzień i noc, i dzieliły światłość od ciemności. I widział Bóg, iż było dobre.

19 I stał się wieczór i zaranek, dzień czwarty.

20 Rzekł też Bóg: Niech wywiodą wody płaz dusze żywiącej, i ptastwo nad ziemią pod utwierdzeniem nieba.

21 I stworzył Bóg wieloryby wielkie, i wszelką duszę żywiącą i ruszającą się, którą wywiodły wody według rodzaju ich: i wszelkie ptastwo według rodzaju jego. I widział Bóg, iż było dobre.

22 I błogosławił im, mówiąc: Roście, i mnożcie się, i napełniajcie wody morskie: i ptastwo niech się mnoży na ziemi.

23 I stał się wieczór i zaranek, dzień piąty.

24 Rzekł też Bóg: Niech zrodzi ziemia duszę żywiącą, według rodzaju swego: bydło, i płaz, i bestye ziemne, według rodzajów swoich. I stało się tak.

25 I uczynił Bóg bestye ziemne, według rodzajów ich, i bydło i wszelki ziemopłaz, według rodzaju swego. I widział Bóg, że było dobre.

26 I rzekł: Uczyńmy człowieka na wyobrażenie i na podobieństwo nasze: a niech przełożony będzie rybom morskim, i ptastwu powietrznemu, i bestyom, i wszystkiój ziemi, i nad wszelkim płazem który się płaza po ziemi.

27 I stworzył Bóg człowieka na wyobrażenie swoje: na wyobrażenie Boże stworzył go: mężczyznę i białogłową stworzył je.

28 I błogosławił im Bóg, i rzekł: Roście i mnożcie się, i napełniajcie ziemię, a czyńcie ją sobie poddaną: i panujcie nad rybami morskimi, i nad ptactwem powietrznem, i nade wszemi zwierzęty, które się ruchają na ziemi.

29 I rzekł Bóg: Oto dałem wam wszelkie ziele rodzące nasienie na ziemi, i wszystkie drzewa, które same w sobie mają nasienie rodzaju swego, aby wam były na pokarm.

30 I wszystkim zwierzętom ziemnym, i wszystkiemu ptactwu powietrznemu, i wszemu co się rusza na ziemi, i w czemkolwiek jest dusza żywiąca, aby miały co jeść. I stało się tak.

31 I widział Bóg wszystkie rzeczy, które był uczynił: i były bardzo dobre. I stał się wieczór i zaranek, dzień szósty.

Rozdział 2

Bóg w dzień siódmy odpoczął, i on poświęcił, człowieka w Raju posadził, z drzewa pewnego owocu jeść zakazał, a z żebra jego Hewę jemu na pomoc utworzył.

1 Dokończone są tedy niebiosa i ziemia, i wszystko ochędóstwo ich.

2 I dokonał Bóg w dzień siódmy dzieła swego, które uczynił: i odpoczął w dzień siódmy od wszelkiego dzieła, które sprawił.

³ I błogosławił dniowi siódmemu i poświęcił go: iż weń odpoczął od wszelkiego dzieła swego, które stworzył Bóg, aby uczynił.

⁴ Te są zrodzenia nieba i ziemi, gdy były stworzone w dzień, którego uczynił Pan Bóg niebo i ziemię.

⁵ Wszelką różczkę polną niż weszła na ziemi, i wszelkie ziele krainy niżli wyniknęło: Nie spuścił bowiem był Pan Bóg dżdża na ziemię, i człowieka nie było, któryby sprawował ziemię.

⁶ Ale źródł wynikał z ziemi, oblewający wszystek wierzch ziemi.

⁷ Utworzył tedy Pan Bóg człowieka z mułu ziemi, i natchnął w oblicze jego dech żywota: i stał się człowiek w duszę żywiącą.

⁸ A naszczepił był Pan Bóg Raj rozkoszy od początku, w którym postanowił człowieka, którego utworzył.

⁹ I wywiódł Pan Bóg z ziemi wszelkie drzewo piękne ku widzeniu i ku jedzeniu smaczne: drzewo téż żywota w pośród Raju, i drzewo wiadomości dobrego i złego.

¹⁰ A rzeka wychodziła z miejsca rozkoszy na oblewanie Raju, która się ztamtąd dzieliła na cztery główne rzeki.

11 Imię jednej Phison: ta okrąża wszystkie ziemię Hewilath, gdzie się rodzi złoto.

12 A złoto ziemi onej najlepsze jest: i tam się znajduje bdellium, i kamień Onychin.

13 A imię rzeki drugiej Gehon, ta okrąża wszystkie ziemię Murzyńską.

14 Imię zaś rzeki trzeciej Tygrys: ta idzie ku Assyryjczykom. Rzeka czwarta ten jest Eufrates.

15 Wziął tedy Pan Bóg człowieka, i posadził go w Raju rozkoszy, aby sprawował i strzegł go.

16 I rozkazał mu, mówiąc: Z każdego drzewa Rajskiego jédz:

17 Ale z drzewa wiadomości dobrego i złego nie jédz; bo którego dnia będziesz jadł z niego, śmiercią umrzesz.

18 Rzekł téż Pan Bóg: Nie dobrze być człowiekowi samemu: uczynimy mu pomoc jemu podobną.

19 Utworzywszy tedy Pan Bóg z ziemi wszelkie zwierzęta ziemne, i wszelkie ptastwo powietrzne, przywiódł je do Adama; wszystko bowiem, co nazwał Adam duszę żywiącą, to jest imię jego.

²⁰ I nazwał Adam imionmi ich wszystkie zwierzęta, i wszystko ptastwo powietrzne, i wszystkie bestye ziemne: lecz Adamowi nie znajdował się pomocnik podobny jemu.

²¹ Przepuścił tedy Pan Bóg twardy sen na Adama: a gdy zasnął, wyjął jedno żebro z niego, i napełnił ciałem miasto niego.

²² I zbudował Pan Bóg z żebra, które wyjął z Adama, białąglowę, i przywiódł ją do Adama.

²³ I rzekł Adam: To teraz kość z kości moich, i ciało z ciała mego: tę będą zwać Mężyną; bo z męża wzięta jest.

²⁴ Przetóż opuści człowiek ojca swego i matkę, a przyłączy się do żony swój, i będą dwoje w jednym ciele.

²⁵ A byli oboje nadzy, to jest, Adam i żona jego, a nie wstydzili się.

Rozdział 3

*Chytrością węża Adam i Hewa do upadku przyprowadzeni, z raj u po
naznaczonem karaniu wygnani.*

¹ Ale i Wąż był chytrszy nad inne wszystkie zwierzęta ziemne, które był Pan Bóg stworzył. Który rzekł do niewiasty: Czemu

wam Bóg przykazał, żebyście nie jedli z każdego drzewa rajskiego?

² Któremu odpowiedziała niewiasta: Z owocu drzew, które są w raju, pożywamy:

³ Ale z owocu drzewa, które jest w pośród raju, rozkazał nam Bóg, abyśmy nie jedli, i nie dotykali się go, byśmy snadź nie pomarli.

⁴ I rzekł wąż do niewiasty: żadną miarą nie umrzecie śmiercią.

⁵ Bo wie Bóg, iż któregokolwiek dnia będziecie jeść z niego, otworzą się oczy wasze: i będziecie jako bogowie, wiedząc dobre i złe.

⁶ Ujrzała tedy niewiasta, że dobre było drzewo ku jedzeniu i piękne oczom, i na wejrzeniu rozkoszne: i wzięła z owocu jego, i jadła, i dała mężowi swemu, który jadł.

⁷ I otworzyły się oczy obojga: a gdy poznali, że byli nagimi, pozszywali liście figowe, i poczynili sobie zasłony.

⁸ A gdy usłyszeli głos Pana Boga przechodzącego się po raju na wiatrku z południa, skrył się Adam i żona jego od oblicza Pana Boga między drzewa rajske.

⁹ I zawołał Pan Bóg Adama, i rzekł mu: Gdzieżeś?

10 Który odpowiedział: Usłyszałem twój głos w raju, i zlekłem się, przeto, żem jest nagi, i skryłem się.

11 Któremu rzekł: A któż ci pokazał, żeś jest nagim, jedno żeś jadł z drzewa, z którego ci rozkazał abyś nie jadł?

12 I rzekł Adam: Niewiasta, którąś mi dał za towarzyszkę, dała mi z drzewa, i jadłem.

13 I rzekł Pan Bóg do niewiasty: Czemuś to uczyniła? Która odpowiedziała: Wąż mię zwiódł, i jadłam.

14 I rzekł Pan Bóg do węża: Iżeś to uczynił, przekłetyś jest między wszystkimi zwierzęty i bestyami ziemskimi: na piersiach twoich czołgać się będziesz, a ziemię jeść będziesz po wszystkie dni żywota twego.

15 Położę nieprzyjaźń między tobą, a między niewiastą: i między nasieniem twem, a nasieniem jój: ona zetrze głowę twoją, a ty czyhać będziesz na piętę jój.

16 Do niewiasty téż rzekł: Rozmnożę nędze twoje, i poczęcia twoje: z boleścią rodzić będziesz dziatki i pod mocą będziesz mężową, a on będzie panował nad tobą.

17 Adamowi zaś rzekł: Iżeś usłuchał głosu żony twojej, i jadłeś z drzewa, z którego ci był kazał, abyś nie jadł: przeklęta

będzie ziemia w dziele twoim: w pracach jeść z niej będziesz po wszystkie dni żywota twego.

18 Ciernie i osty rodzić ci będzie, a ziele będziesz jadł ziemi.

19 W pocie oblicza twego będziesz pożywał chleba, aż się wrócisz do ziemi, z którejś wzięty; boś jest proch, i w proch się obrócisz.

20 I nazwał Adam imię żony swój Hewa, iż ona była matką wszech żywiących.

21 Uczynił też Pan Bóg Adamowi i żonie jego szaty z skórek i przyoblókł je.

22 I rzekł: Oto Adam stał się jako jeden z nas, wiedzący dobre i złe: teraz tedy, by snadź nie ściągnął ręki swój, i nie wziął też z drzewa żywota, i nie jadł, a byłby żyw na wieki.

23 I wypuścił go Pan Bóg z raju rozkoszy, żeby uprawował ziemię, z której jest wzięty.

24 I wygnał Adama: i postawił przed rajem rozkoszy Cherubim i miecz płomienisty i obrotny, ku strzeżeniu drogi drzewa żywota.

Rozdział 4

*Kain Abła brata swego zabił, dlatego od Boga karany, był zbiegiem, i
zrodził Henocha; także i Adam zrodził Setha, temu ale narodził się
Enos.*

¹ Adam potem poznał żonę swoją Howę, która poczęła i
porodziła Kaina, mówiąc: Otrzymałam człowieka przez Boga.

² I zasię porodziła brata jego Abela. A Abel był pasterzem
owiec, a Kain oraczem.

³ I stało się po wielu dni, iż Kain ofiarował Panu dary z
owoców ziemi.

⁴ Abel téż ofiarował z pierworodnych trzody swojej, i z
tłustości ich: i wejrzał Pan na Abela i na dary jego.

⁵ Ale na Kaina i na dary jego nie wejrzał. I rozgniewał się Kain
bardzo, i spadł na obliczu swoim.

⁶ I rzekł Pan do niego: Czemuś się rozgniewał, i czemu spadła
twarz twoja?

⁷ Aza jeżeli dobrze czynić będziesz, nie odniesiesz: a jeżeli źle,
natychmiast we drzwiach grzech twój będzie? Lecz pod tobą
będzie pożądliwość jego, a ty nad nią panować będziesz.

⁸ I rzekł Kain do Abela brata swego: Wynidźmy na pole. A gdy
byli na polu, powstał Kain na Abela brata swego, i zabił go.

⁹ I rzekł Pan do Kaina: Gdzie jest Abel brat twój? Który odpowiedział: Niewiem: Zalim ja jest stróżem brata mego?

¹⁰ I rzekł do niego: Coś uczynił? głos krwi brata twego woła do mnie z ziemi.

¹¹ Teraz tedy będziesz przeklętym na ziemi, która otworzyła gębę swą, i przyjęła krew brata twego z ręki twojej.

¹² Gdy ją sprawować będziesz, nie da tobie użytków swoich: tułaczem i zbiegiem będziesz na ziemi.

¹³ I rzekł Kain do Pana: Większa jest nieprawość moja, niżbym miał odpuszczenia być godzien.

¹⁴ Oto mię dziś wyganiaasz od oblicza ziemi, i skryję się przed obliczem twojem, i będę tułaczem i zbiegiem na ziemi: każdy tedy, który mię najdzie, zabije mię.

¹⁵ I rzekł mu Pan: Żadną miarą tak nie będzie: ale każdy, ktoby zabił Kaina, siedmiorako będzie karan. I włożył Pan na Kaina znamię, aby go nie zabijał wszelki, któryby go znalazł.

¹⁶ I wyszedłszy Kain od oblicza Pańskiego, mieszkał wygnańcem na ziemi ku wschodowej części Eden.

¹⁷ I poznał Kain żonę swoją, która poczęła i porodziła Henocha: i zbudował miasto, i nazwał imię jego od imienia

syna swego Henoch.

18 Potem Henoch zrodził Irada, a Irad zrodził Mawiaela, a Mawiael Matusaela, a Matusael zrodził Lamecha.

19 Który pojął dwie żony: imię jednej Ada, a imię drugiej Sella.

20 I urodziła Ada Jabela, który był ojcem mieszkających w namiociech, i pasterzów.

21 Imię zaś brata jego Jubal: ten był ojcem grających na arfach i muzykiem naczyniu.

22 Sella też urodziła Tubalkaina, który młotem robił, i był rzemieślnikiem wszelkiej roboty od miedzi i żelaza. A siostra Tubalkainowa, Noema.

23 I rzekł Lamech żonom swym, Adzie i Selli: Słuchajcie głosu mego, żony Lamechowe, posłuchajcie mowy mojej: zeciem zabił męża na ranę moję, i młodzieniaszka na siność moję:

24 Siedmioraka pomsta będzie z Kaina, a z Lamecha siedmdziesiąt siedm krok.

25 Poznał też jeszcze Adam żonę swoją, i porodziła syna, i nazwała imię jego Seth, mówiąc: Położył mi Bóg plemię inne miasto Abela, którego zabił Kain.

²⁶ Ale i Sethowi narodził się syn, którego nazwał Enos: ten począł wzywać imienia Pańskiego.

Spodobała Ci się ta próbka?

To zaledwie początek – **4 rozdziały z 50** Księgi
Rodzaju.

Pełny **Stary Testament** zawiera **46 ksiąg**, w
tym:

Księgę Tobiasza • Księgę Judyty • Księgę
Mądrości
Mądrość Syracha • Księgę Barucha • Księgi
Machabejskie
oraz deuterokanoniczne dodatki do Księgi
Daniela

Wydanie zawiera również:

- ◆ Wprowadzenia do każdej księgi autorstwa
ks. Wujka
- ◆ Przedśłowia do rozdziałów
- ◆ „Przygotowanie do pożytecznego czytania”
- ◆ Modlitwę Manassesza oraz 3 i 4 Księgę
Ezdrasza

Dostępne formaty:

E-Book – wygodne czytanie na
każdym urządzeniu

Audiobook – słuchaj w domu, w
podróży, podczas spaceru

ZapomnianaBiblia.pl

„Głos wołającego na pustyni” • „Zakazany owoc”

• „Wieża Babel”

– te wyrażenia pochodzą właśnie z przekładu ks.

Jakuba Wujka

